

Hỡi ai đây, qua hồn tôi một buổi
Để khối sầu ở lại giữa đôi tay
Đây trái tim khô héo tự phương này
Với mơ ước giăng đầy khung hồn nhỏ
Tôi làm thơ, bướm hoa xưa còn đó
Với mộng đời bát ngát vút lên cao
Có hương thơm đưa suối tóc ngọt ngào
Diu chân nhẹ đi vào thương mến cũ
Vì yêu em nên tôi yêu vũ trụ
Dù mặt trời có đốt cháy nhân gian
Dù mưa rơi có nát đá tan vàng
Dù mây gió có mang màu địa ngục
Tôi nguyện giữ ngọn lửa hồng trong ngực
Cùng tình yêu tôi cất cánh bay xa
Lời thơ tôi như một khúc sinh ca
Một hơi thở, một nụ cười khoan nhã

Tôi yêu em như yêu vầng sao lạ
Từ cõi nào trôi giạt đến bên tôi
Chỉ nhìn nhau mà chưa dám cất lời
Thường che giấu những buồn phiền câm nín
Tôi ngửa mặt dõi theo chiều én liệng
Như đan tình kết lưới giữa không gian
Mùa hạ qua, thu biếc cũng phai tàn
Và đông xám đã trôi vào hiu quạnh
Xuân chợt đến mà sao lòng vẫn lạnh
Bởi vì em chẳng biết có tôi yêu
Từng sớm, từng trưa rồi lại từng chiều
Từng đêm xuống cô liêu giường chiếu mòi
Tôi làm thơ để lãng quên chờ đợi
Để đánh lừa năm tháng trước hư vô
Xin yêu tôi bằng tội lỗi bất ngờ
Bằng tất cả những giờ em có mặt.

TẠ TỶ

Nguồn: <https://baithohay.com/tinh-mong-ta-ty.html#ixzz6W7yS7TnM>

www.vietnamvanhien.org

